

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/268/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201836
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5918201836.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcov: 1/ PaedDr. B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, 2/ K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, 3/ Bc. R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, 4/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, zastúpená zákonným zástupcom B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, 5/ B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, 6/ I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. A. XXXX/XX, I., všetci zastúpení JUDr. Jánom Bartánusom, advokátom so sídlom A. Bernoláka 7, Ružomberok, IČO: 48 411 884, proti žalovaným: 1/ Z. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, zastúpený Mgr. Michalom Krákorníkom, advokátom so sídlom Štiavnická 2018/7, Ružomberok, IČO: 42 387 761, 2/ Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, 3/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, 4/ S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX, 5/ O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, žalovaní 2/ až 5/ zastúpení JUDr. Andreou Stupárovou, advokátkou so sídlom Novomeského 1266/25, Veľká Lúka, IČO: 50 224 620, o určenie neplatnosti závetu a o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 11C/25/2018-112 zo dňa 25. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným 1/ až 5/ priznáva voči žalobcom 1/ až 6/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré sú žalobcovia povinní zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu v celom rozsahu zamietol s tým, že žalovaným 1/ až 5/ priznal voči žalobcom 1/ až 6/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú žalobcovia povinní zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne.

2) Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovia v predmetnej sporovej veci neunesli dôkazné bremeno v časti žaloby o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané /ust. § 469a písm. a) a b) OZ/, a preto žalobu v časti o určenie neplatnosti závetu zamietol. Mal za to, že sa tiež nepreukázala absolútna neplatnosť posudzovaných listín, nakoľko nebolo preukázané, že porúčiteľ nebol spôsobilý k právnym úkonom, resp. že by konal v duševnej poruche alebo pod značným vplyvom alkoholu. Listina o vydedení obsahovala všetky náležitosti vyžadujúce zákonom ako aj dôvody vydedenia. Nejednalo sa ani o zmätočné listiny, nakoľko porúčiteľ tieto menil a dopĺňal, len z dôvodu, že osoby, ktoré pôvodne určil za dedičov zomreli skôr, ako on. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu. Namietali nepreskúmateľnosť rozsudku a nesúhlasili s vyhodnotením závetu, podľa ktorého

poručiťel vydedil potomkov v zmysle ust. § 469a písm. a), b) OZ. V listinách o vydedení chýba skutkový dôvod vydedenia, ktorý musí byť konkrétne špecifikovaný. Nie je prípustné vyžadovať, aby dôkazné bremeno bolo prenesené na žalobcov, že naopak oni musia preukázať, že k žiadnemu konaniu, ktoré by mohlo spĺňať takéto všeobecné vymedzenie skutku nedošlo. Ide teda o neurčitý právny úkon a ak je neurčité vydedenie, potom sú neplatné aj ostatné nadväzujúce úkony. Namietali, že občasné hádky neznamenujú, že nemali dobrý vzťah, a že by otec žalobcov o poručiťela neprejavoval záujem, preto je aj toto vymedzenie v listine o vydedení zmätočné a v nesúlade so zákonom. Súd považoval za preukázané tie skutočnosti, ktoré nastali až po spísaní listín o vydedení, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne nesprávne vec právne posúdil. Zároveň navrhli vypočutie svedkov (susedov Y. R. a B. P.), ktorých bez svojej viny nemohli navrhnuť, keďže nevedeli, ako susedia vnímali vzťahy v rodine žalobcov. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby zmenil rozsudok tak, že žalobe vyhovie.

4) Žalovaní 2/ až 5/ (prostredníctvom právneho zástupcu) nesúhlasili s podaným odvolaním a uviedli, že súd prvej inštancie postupoval správne keď žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol. Napadnuté rozhodnutie považovali po skutkovej a právnej stránke za dostatočne jasne, zrozumiteľne, určito a presvedčivo odôvodnené a spravodlivé a preto navrhli, aby bolo odvolacím súdom ako vecne správne potvrdené. Nestotožnili sa tvrdením, že v čase keď poručiťel spisoval závet/listinu o vydedení, dôvody vydedenia neexistovali, resp. že vo vydedení má chýbať skutkový dôvod vydedenia. Poukázali na to, že žalobkyňa 1/ potvrdila, že hlavným motívom žaloby bolo, že zo strany p. B. nedošlo k údajnému naplneniu dohody po smrti poručiťela o jeho majetku, čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie. V žiadnom prípade sa nestotožnili s návrhom žalobcov, aby boli vypočutí ďalší svedkovia. Žalobcovia počas konania navrhovali svedkov, pričom boli zastúpení právny zástupcom, a preto im mala byť známa koncentračná zásada. Táto obrana sa javí ako účelná s tým, že zároveň odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP je vylúčený.

5) Žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu uviedol, že pokiaľ žalobcovia argumentujú tým, že v listine bolo použité slovné spojenie „že nemôže očakávať jeho pomoc v starobe a prípadnej chorobe“ a že takto vymedzený dôvod vydedenia nie je určitý a neexistoval v čase spísania listiny o vydedení, tak s takýmto výkladom sa nestotožnili. Poručiťel prejavil svoju vôľu poznajúc povahové vlastnosti svojho syna, s ktorým mal dlhodobu negatívny vzťah, ktorá skutočnosť sa potvrdila výsluchom nimi navrhnutých svedkov. Pokiaľ právny predchodca žalobcov uznal dôvody vydedenia v dedičskom konaní po svojej matke - manželke poručiťela, s ktorým žila v jednej domácnosti, tak tieto dôvody boli dané aj v čase spísania závetu zo strany poručiťela. Návrhy na doplnenie dokazovania vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania považovali za neprípustné.

6) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7) Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania odvolatelia - žalobcovia, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne uvedenými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP) keďže odvolatelia vo svojom odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. A preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom.

8) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaní mali v odvolacom konaní úspech, a preto majú nárok na náhradu trov tohto konania.

9) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).